

Egyházi Látogató

XIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM
A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2007. FEBRUÁR 25.

Jézus mondja:

„ÉN... ÉPÍTEM FEL EGYHÁZAMAT”

(Mt 16,18)

Mint hirdettük, a mai napon istentiszteletünk keretében gyülekezeti közgyűlést tartunk. Mit jelent az, hogy közgyűlés – kérdezte valaki, aki olvasta a híradást? Feleletként elmondtam az érdeklődőnek, amit most magunk számára is összefoglalok.

Az első, amit hangsúlyoznunk kell, hogy mi, akik a hívó szóra itt megjelentünk, elsősorban istentiszteleti közösség vagyunk. Fontos számunkra az egymással való találkozás, amit az istentiszteletet követő szeretetvendégség jelent, de mindenek felett fontos az Istennel való találkozás eme alkalma.

Mert ki tagadná, hogy napjaink gyors rohanásában, a teendők lázas iramában a 21. század emberének is szüksége van a csendre. Nemcsak úgy általában a csendre, hanem a jézusi csendre. Az Isten előtti elcsendesedésre van szükségünk ahhoz, hogy agyonhajszolt énünk megpihenjen, erőre kapjon, feltöltekezzék.

Erre azért is szükség van, mert az embernek, így a keresztyén embernek is nemcsak hite van, de vannak kétségei is. Van önbizalma, de van aggodalma is. A modern ember büszke arra, hogy mindenre talál megoldást. Ki is mondja azt, de közben érzi, hogy jó azokat Isten közelségébe hozni, azzal a Bibliába gyökerező, jézusi ígéretre támaszkodó hittel, hogy, aki kér, az kap. Aki keres talál, és aki zörget, annak megnyitják.

Isten szól és az ember hallja Isten szavát. Ez az istentisztelet lényege. De ez csak kezdete az istentiszteletnek. A Istentől nyert csendben megerősödött jézusi tanítvány nem marad itt, élete belső szobájában, nem is marad csak fogyasztója az Isten jelenlétében nyert lelki javaknak, hanem azzal, amit kapott, visszamegy oda, ahonnan jött. Ez az istentisztelet folytatása, künn az életben, családban, munkahelyen, emberekhez való viszonyulásban, a másik emberhez való viszonyulásomban megélni a hallott Igét.

És mi az, hogy gyülekezet? Az természetes, hogy az istentisztelet megjelentetéséhez szükséges egy embercsoport, amely a gyülekezetet alkotja. Ez az embercsoport vagyunk mi, akik ezen a helyen, egyszer többen, máskor kevesebben, a Washingtoni Magyar Református Egyház gyűjtő név alatt egybe gyülekezünk.

Valóban egy gyűjtő név az, hogy Magyar Református Egyház, mert e templomban itt köszöntjük egybegyűlve nemcsak a református hívőket, de szép számmal más vallást követőket, akik egymásban nem a felekezeti hovatartozást keressük, hanem a Krisztusban testvért látjuk, szeretjük és tiszteljük. Amikor így, Isten színe előtt együtt vagyunk, úgy érezzük ránk illik a zsoltáros szava:

**Íme, mily jó és mily nagy gyönyörűség
Az atyafiak között az egyesség,
Ha békében együtt lagnak
Mint a balzsam egymásra úgy hatnak
Mint a harmat úgy éltetik egymást.**

Isten színe előtt együtt. De az egy közösséghez való tartozás olyan kiváltság, amely felelőséggel jár. Erre mutat az olvasott Ige: Építem az egyházat. Építem, de hogyan?

Építem először is azzal, hogy élek az Istennel és egymással való találkozás eme drága alkalmával. Kijelölöm naptáramban a hó negyedik vasárnapját, különben sok gondom közepette könnyen elfelejtem. Jöjjünk, és mint a meghívó levélben kérjük, hívjunk másokat az Isten és egymással való találkozás eme drága alkalmára.

További feladat: törekedjünk arra, hogy egy olyan közösség legyünk, amelyben a tagok nemcsak látják, nemcsak köszöntik egymást, nemcsak egybe gyűlnek, de együtt is maradnak és törődnek egymással.

Továbbá, az Igére figyelmezve építsük az egyházat. Kérdezzük meg, mi ebben a reám eső rész? Mert van feladat, ami nem az enyém. Például az Ige hirdetése. Ez a mindenkori lelkipásztor feladata. Vagy a gyülekezeti étellel járó adminisztráció. Az, hogy az apostol intése szerint a gyülekezetben mindenkinek ékesen és szép rendben történjenek. Ez a presbiterek feladata. De az egyházi élet feltételeinek biztosítása viszont már az egész istentiszteleti közösség feladata. Ebben mi nem kapunk segítséget, mint sok európai egyházban ma is történik az államtól, vagy más külső forrásból, eltekintve attól a támogatástól, amit a minket befogadó Wesley Szemináriumtól nyerünk. Először azzal, hogy nyújtja számunkra lelki otthonul ezt a szép templomot, továbbá, azáltal, hogy vállalja a mindenkori ösztöndíjas diák lelkészünk itt tartózkodásával járó költségek nagy részét. De az egyházi szolgálattal járó minden más költség anyagi feltételének előteremtése az istentiszteleti közösség feladata. A közgyűlés jó alkalom arra, hogy ezért köszönetet mondjunk. Továbbá, hogy köszönetet mondjunk a presbitérium, a tisztségviselők hűségese, sokirányú

szolgálatáért. Itt említem segédlelkészünk, Tiszteletes Kovács Zoltán igehirdetői és tanítói szolgálatát.

A közgyűlésen önmagunkkal foglalkozunk, de ne feledjük, hogy a bevezető szavaim előtt olvasott Ige Jézus szava: Én építem az anyaszentegyházat... Mert Ő az aki – hitvallásunk szerint - minden népekből, a mienkből is, kiválasztja és elhívja az anyaszentegyházat, azt ma is építi, és védi, amint azt egy 1546-ban kelt evangéliumi ének hirdeti:

**Oltalmazza Krisztus az
Ő szent egyházát
Miként a jó pásztor
Saját juhocskáját
Valaki hallgatja
A Krisztus mondását
Viseli mindenkor
Szorgalmatos gondját.**

Ő az építő, mi pedig vagyunk megannyi téglá az Ő igazi nagy építkezéséhez. Figyeljünk hát az apostol intelmére: Épüljete fel lelki házzá, szent templommá az Úrban.

Dr. Bertalan Imre

Szabó László református papköltőt bemutató sorozatunkban ezúttal – közelgő nemzeti ünnepünkre is tekintettel – a szerző egyik zsoltárparafrázisát adjuk közre.

Szabó László: 60. ZSOLTÁR

Elvetettél, szétszórtál minket,
Isten, nagy volt bús haragod,
Szedd össze szétszórt csontjainkat,
Hadd legyünk jó vetőmagod.

Ez országot megrendítetted,
Darabokra szakasztottad,
Bomlásában szinte megindult,
Építsd újra a romokat.

Amit néped látott, tapasztalt,
Nehéz dolgok voltak azok,
Bódító bort itattál velünk,
Nem szőlő volt, de csalmatok.

De a téged félők kezébe
Zászlót adtál, s az fenn lobog,
Kibontották az igazságért
Kedveltjeid, s mind boldogok.

Mert nagy neveddel szabadul meg
Minden benned bízó sereg,
Segítsd jobboldal s bátorítsad:
Ily fiaknak örvendezek!

Biztasd meg szenvedő hazánkat,
Hogy ő lesz törvény-rendelőd,
S az építő örvendezőbb lesz,
Mint volt a hon szerző előd.

Mosdó-medencéd lesz a völgye
S lábad zsámolya a hegyek,
Te vonulsz ki hadseregével,
Ha támadják hitetlenek.

Veled biztos nagy győzedelmünk,
Nálad nélkül szétszóratunk,
Segíts ki minket a nyomorból,
S az ellent megverjük magunk.

Washingtoni Magyar Református Egyház

Vasárnapi Istentisztelet, 2007. február 25.

Dr. Bertalan Imre lelkipásztor és Kovács Zoltán segédlelkész

Orgona előjáték

Apostoli köszöntés

Fennálló ének

26 Terólad Zeng Dicséretünk

Lekció

Ézs 58,6-14 és Mt 6,16-18

Nagyének

27¹⁻³ Téged Áldunk Nagy Isten

Prófétai ima

Apostoli Hitvallás (8. oldal)

Közének

18¹⁻² Ím Béjöttünk Nagy Örömben

Textus

Lk 4,1-13

Igehirdetés

A Csend Hangjai

Pásztori ima

Úri imádság (6. oldal)

Hirdetések

Felhívás adakozásra

Ének

15¹ Az Egyháznak a Jézus a Fundámentoma

Egyházközségi Közgyűlés

Záró ének

15² Kihíva Minden Népből

Magyar himnusz

49 Isten Áldd Meg a Magyart

Áldás

Orgona utójáték

Köszönöm, Úram...

A kedvesemet, aki panaszkodik a vacsorára, mert így az estét velem tölti és nem mással...

Az adókat, amelyeket be kell fizetnem, mert azt jelenti, hogy van munkahelyem...

A takarítást egy party után, mert azt jelenti, hogy barátaimmal tölthettem egy estét...

A ruhákat, amelyek egy kicsit szűkek, mert van elég ennivalóm...

Hogy nyírhatom a fűvet, pucolhatom az ablakot, javíthatom a csatornát, mert azt jelenti, hogy van házam...

A parkolóhelyet a parkoló legmesszibb pontján, mert ez azt jelenti, hogy tudok járni és még autóm is van...

A magas fűtésszámlát, mert ez azt jelenti, hogy melegben voltam...

Hogy a templomban mögöttem ülő hölgy hamisan énekel, mert azt jelenti, hogy hallok...

A mosni- és vasalniaivalót, mert azt jelenti, hogy van ruhám...

Az esti fáradtságot és izomlázatot, mert azt jelenti, hogy tudtam keményen dolgozni...

Hogy meghallom hajnalban az óra csörgését, mert azt jelenti, hogy élek...

És végül a sok buta e-mailt, amit kapok, mert azt jelenti, hogy van sok barátom, akik szeretnek és gondolnak rám.

Hirdetések – Közlemények

➤ Következő istentiszteletünket

2007. március 25.-én, délelőtt 11 órától tartjuk a Wesley Theological Seminary kápolnájában:

**4500 Massachusetts Ave., NW.,
Washington, D.C., 20016.**

Az istentiszteleti alkalomra, és az azt követő szeretetvendégségre mindenkit hívunk és várunk.

➤ Köszöntjük körünkben Krasznai Andreát, a Ferihegyi repülőtér kápolnájának lelkipásztorát, a repülőtéri lelkészek nemzetközi szervezetének elnökét, aki vendégünk volt a mai istentiszteleten.

➤ A virágot az ÚR asztalára Högye László és felesége, Irén ajándékozták szüleik emlékére.

➤ Kérjük, hogy aki beteg, vagy akinek betege van, és igényel lelkipásztori szolgálatot, jelentse a lelkipásztoroknak vagy a presbitereknek.

➤ Egyházunk az interneten: **WWW.REFWASHINGTON.ORG**

Istentiszteleteink 2007 Tavaszán

Március 25.

Április 6. **NAGYPÉNTEK** (5:30 p.m.)

Április 8. **HÚSVÉT**

Április 29. (figyelem: ötödik vasárnap)

Május 27. **PÜNKÖSD**

Lelkipásztorok Elérhetősége

Dr. Bertalan Imre

Telefon: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@verizon.net

Kovács Zoltán

Telefon: (202) 885-8755

E-mail: zoltaan@tvn.hu

Az ÚR legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztor!